

POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

autor práce: Kristina Škrabalová
téma práce: Hugo Chávez a Evropská Unie - společné zájmy a rozpory
autor posudku: Mgr. Kryštof Kozák, Institut mezinárodních studií, FSV UK
datum: 17. ledna 2009

Předložená práce Kristiny Škrabalové se zabývá postojem Evropské unie k režimu Hugo Cháveze ve Venezuele. Autorka v první části představuje širší kontext, ve kterém se odehrávají vztahy mezi Evropou a Latinskou Amerikou. Poté charakterizuje politický systém ve Venezuele od té doby, co se prezidentem stal Hugo Chávez. Těžiště práce pak spočívá ve vybraných klíčových otázkách, u kterých autorka zkoumá postoje Evropské unie k Venezuele, ať už je to ropná politika, hospodářské vztahy, vztahy s Kubou či přistěhovalecká politika. V závěrečném obecnějším zhodnocení vychází z práce, že zájmy EU a Venezuely jsou častěji spíše protichůdné, i když žádná ze stran nechce riskovat závažnější konflikt.

Práce má velmi zajímavé a aktuální téma, z metodologického hlediska by jí prospělo jasnější vymezení základní teze a popisu toho, jak se k této tezi dopracovat. Jak celkový úvod, tak jednotlivé kapitoly by mohly být jasněji provázány, aby bylo zřetelně vidět, jakým způsobem se vztahují k práci jako celku a k jejím závěrům. Do úvodní části by bylo vhodné zapracovat podstatu koncepčního a ideového sporu v Evropské unii, kde část evropské levice některé Chávezovy anti-imperialistické kroky vítá, zároveň si je však vědoma autoritářských tendencí uvnitř režimu. Tento moment by stálo za to více rozvést. Zaměření na EU je poněkud omezující, alespoň nejdůležitější momenty z bilaterálních vztahů mezi největšími evropskými zeměmi a Venezuelou a jejich projekce na úroveň EU by bylo vhodné zmínit.

Z formálního hlediska by práci prospěla pečlivější redakce, například "geopolitických uspořádáním" na str. 37, dvě tečky na str. 9, nejednotné psaní "Bolívar" a "Bolivar" (např. str. 21), Chávezi na str. 31, pozdvižení místo povzbuzení na str. 32, dvě "z" na str. 33, "výroba ropy" na str. 32, neúplná citace z internetu na str. 19 nebo 35, "z každým z nich" na str. 17, nebo prospěch státu místo dobro státu na str. 24. Celkově je ale práce na velmi dobré jazykové i stylistické úrovni.

Z obsahového hlediska bych doporučoval vyjasnit, jak je to s pravidly WTO na str. 18. Nepřesné mi přijde označení Běloruska a Sýrie jako zemí bohatých na energetické zdroje na str. 28, nedotažený závěr je na konci sekce na str. 29. Z výčtu ropných společností působících ve Venezuele na str. 32 je zřejmé, že spousta z nich je evropských, což působí proti tvrzení autorky, že hospodářské zájmy Evropské unie ve Venezuele jsou bezvýznamné. Zmínka o Kaddáfím ze strany 32 by chtěla aktualizovat ve světle posledního vývoje v Libyi. Na str. 34 je dost neobratná formulace, která naznačuje, že by snad Rusko chtělo vyvážet do Venezuely ropu. Podobně matoucím dojmem působí i 94% ze str. 35, zvláště pokud je uveden i vývoz za rok 2006. Na str. 47 by bylo vhodné podrobněji vysvětlit, v čem spočívá zmiňovaná asymetrie.

Přes výše uvedené připomínky se jedná o velmi důkladně zpracovanou bakalářskou práci, která splňuje formální a technické požadavky. Proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně až velmi dobře** v závislosti na výsledku obhajoby. Při ní navrhuji zaměřit se na zasazení závěrů práce do obecnějšího kontextu v rámci probíhajících debat ohledně evropské zahraniční politiky a jejího ideového zakotvení.

